

200705595/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/4813 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 10 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juli 2007, verzonden op 11 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

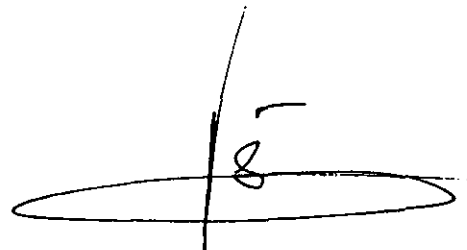
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

91-540.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

CE 17 01 02

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr. AWB 07 / 4813 ONBDN

UITSpraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiser,

en

de Staatssecretaris van Justitie

Datum bestreden besluit: 15 januari 2007.

Kenmerk: 0107.08.2016.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 4 juli 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemd besluit van 15 januari 2007 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen dit besluit is namens eiser op 31 januari 2007, aangevuld bij brief van 5 maart 2007, gedateerd op 2 maart 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep en tot niet-ontvankelijkheid van het beroep gericht tegen het niet nemen van een ambtshalve besluit.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 4 juli 2007, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde mr. B.E.H. Seegers, advocaat te Maastricht.

Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. R.P.G. van Bel, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Eiser is geboren op [] en stelt de Sierra Leone nationaliteit te bezitten. Bij besluit van 15 november 2001 is aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 verleend, met ingang van 9 juli 2001 en geldig tot 9 juli 2004. Op 17 juni 2004 heeft eiser de in rubriek I genoemde aanvraag ingediend.

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. De afwijzing van de aanvraag is

gebaseerd op grond van het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Verweerder neemt hierbij het standpunt in dat in redelijkheid, geconcludeerd kan worden dat de verklaringen van eiser over zijn nationaliteit, identiteit en asielrelaas niet geloofwaardig zijn, hetgeen onder meer is gebaseerd op het rapport over de taalanalyse van 8 mei 2006, waaruit naar voren is gekomen dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone. Verweerder heeft zich verder op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel op basis van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden. Immers, nu eisers gestelde nationaliteit niet aannemelijk is gemaakt, kan geen geloof worden gehecht aan zijn verklaringen omtrent de problemen die hij stelt in Sierra Leone te hebben ondervonden.

Eiser kan zich hiermee niet verenigen en heeft hiertoe - voor zover relevant - het volgende aangevoerd.

Eiser persisteert bij de door hem gestelde Sierra Leone afkomst en betwist derhalve de uitkomst van de taalanalyse. In dit verband verwijst eiser naar de door hem overgelegde verklaring van de Sierra Leonese autoriteiten waaruit blijkt dat eiser afkomstig is uit Sierra Leone. Deze verklaring kon niet eerder door eiser worden overlegd, omdat daarvoor eerst een gesprek diende plaats te vinden met een van de medewerkers van de ambassade. Voornoemd gesprek bleek niet eerder mogelijk dan 2 februari 2007. Verder is aangevoerd dat uit voornoemde verklaring blijkt dat de naam van eiser sedert zijn eerste aanvraag verkeerd is gespeld. De achternaam van eiser is op Arabische wijze geschreven. Op de westerse wijze wordt de naam als volgt geschreven: . De naam is niet door eiser gewijzigd, omdat de uitspraak van beide namen hetzelfde is en hij de westerse taal niet machtig is.

Ter zake de situatie in Sierra Leone is namens eiser verder aangevoerd dat uit het ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse zaken van 8 juli 2002 (kenmerk DPV/AM-754474/02) weliswaar blijkt dat de meerderheid van de Sierra Leonese bevolking Krio spreekt, maar dat eiser tot de minderheid behoort die geen Krio spreekt.

Daarnaast is eiser van mening dat de taalanalist zich ten onrechte heeft uitgelaten over het asielrelaas van eiser.

Namens eiser is voorts aangevoerd dat hij niet over voldoende financiële middelen beschikt om een contra-expertise te laten uitvoeren, weshalve het achterwege laten hiervan hem dit niet kan worden tegengeworpen.

Ten slotte is namens eiser gesteld dat verweerder, anders dan in het voornemen tot afwijzing, in het bestreden besluit geen beslissing heeft genomen ten aanzien van het ambtshalve verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, van de Vw 2000 onder de beperking "verblijf als amv". Dientengevolge is het bestreden besluit niet op zorgvuldige wijze tot stand gekomen. Bovendien had verweerder, gelet op het feit dat de door eiser opgegeven leeftijd niet wordt betwist, eiser in ieder geval in bezit dienen te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "verblijf als amv".

De rechtbank overweegt allereerst als volgt.

Ter zitting heeft de gemachtigde van eiser aangegeven dat het standpunt van verweerder ten aanzien van de verblijfsvergunning regulier niet meer wordt bestreden. Thans ligt derhalve alleen de afwijzing van de verblijfsvergunning asiel voor.

Bij schrijven van 5 maart 2007 heeft eiser een verklaring van de Sierra Leonese autoriteiten van 2 februari 2007 overlegd, waaruit zou blijken dat hij afkomstig is uit Sierra Leone en derhalve de Sierra Leonese nationaliteit bezit. Eiser heeft zich op derhalve op het standpunt gesteld dat met deze verklaring genoegzaam is aangetoond dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit Sierra Leone.

De rechtbank stelt vast dat tussen partijen niet in geding is dat de verklaring van de Sierra Leone ambassade eerst in beroep is overlegd.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van

het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Ingevolge het tweede lid wordt met feiten en omstandigheden bedoeld in het eerste lid, alleen rekening gehouden, indien deze voor de beschikking omtrent de verblijfsvergunning, bedoeld in de artikelen 28 en 33, relevant kunnen zijn.

De rechtbank heeft verweerder ingevolge artikel 83, derde lid, van de Vw 2000 verzocht schriftelijk aan te geven of de ingeroepen feiten en omstandigheden aanleiding zijn voor handhaving, wijziging of intrekking van het bestreden besluit. Bij schrijven van 26 juni 2007 heeft verweerder aangegeven het bestreden besluit te handhaven. Daarbij stelt verweerder zich op het standpunt dat de betreffende verklaring niet bij de beoordeling van het onderhavige beroep kan worden meegenomen, aangezien het geen nieuw feit en omstandigheid is als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000 betreft. Naar het oordeel van verweerder had eiser de betreffende verklaring eerder kunnen en derhalve moeten overleggen.

De rechtbank is net als verweerder van oordeel dat de verklaring van de Sierra Leonese ambassade niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit of omstandigheid en overweegt dienaangaande als volgt. Verweerder heeft de twijfel omtrent eisers nationaliteit en identiteit aan eiser bekend gemaakt in een brief aan eiser van 24 maart 2006 en in het voornemen van de afwijzing van 22 mei 2006, verzonden op 30 mei 2006. Vanaf het moment dat eiser op de hoogte was van voornoemde twijfel, lag het op de weg van eiser om de twijfel omtrent zijn identiteit en nationaliteit middels documenten of anderszins weg te nemen. Dientengevolge valt niet in te zien waarom eiser eerst eind 2006 en niet eerder contact heeft gezocht met de Sierra Leonese ambassade, zodat verweerder met de betreffende verklaring bij het nemen van het bestreden besluit rekening had kunnen houden. De verklaring van eiser dat hij eerst op 2 februari 2007 het door hem gestelde gesprek met de heer heeft kunnen voeren - doet aan het voorgaande niets af.

Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat de eerst in beroep overlegde verklaring van de Sierra Leonese ambassade niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit en omstandigheid in de zin van artikel 83 van de Vw 2000, weshalve deze verklaring niet bij de onderhavige beoordeling kan worden betrokken.

Voorts overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000 kan een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 zich voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden afgewezen indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag tot het verlenen zouden hebben geleid.

Niet in geschil is dat eiser ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden heeft overgelegd. Het feit dat eiser geen Krio spreekt en de ervaringsgegevens van verweerder ten aanzien van vreemdelingen met de gestelde Sierra Leonese nationaliteit heeft ertoe geleid dat er bij verweerder twijfel is gerezen omtrent de door eiser gestelde identiteit en nationaliteit. Naar aanleiding van de gerezen twijfel heeft er op 28 februari 2006 een dossieranalyse plaatsgevonden door Bureau Land en Taal. In de notitie van Bureau Land en Taal is als advies aangegeven dat eiser met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet afkomstig is uit Sierra Leone; geadviseerd wordt een taalanalyse te laten verrichten. Dientengevolge heeft verweerder besloten een taalanalyse te

doen verrichten. Verweerder is met het verrichten van de taalanalyse eiser tegemoet gekomen in de op deze ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende last om zijn identiteit, nationaliteit en asielrelaas aannemelijk te maken. Uit de gedingstukken blijkt dat op 19 april 2006 een gehoor-taalanalyse heeft plaatsgevonden door het Bureau Land en Taal. Blijkens het rapport van de taalanalyse van 8 mei 2006 heeft de taalanalist geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone.

De rechtbank overweegt onder verwijzing naar de uitspraak van 26 augustus 2003 no. 200303045/1 van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) dat de vreemdeling in beginsel niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweeg kan brengen dat verweerder een nieuwe taalanalyse dient te verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

De rechtbank overweegt voorts - vide de uitspraak van de Afdeling van 29 maart 2007 no. 200607305/1 - dat er geen grond voor het oordeel bestaat dat de taalanalist zijn conclusie niet mede mocht baseren op zijn beoordeling van de uit de bandopname blijkende kennis van eiser inzake zijn gestelde land of herkomst of gebrek daaraan.

Nu eiser in het onderhavige geval geen contra-expertise heeft laten verrichten, maar - al dan niet zoals gesteld noodgedwongen - heeft volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitkomst van de taalanalyse, is de rechtbank van oordeel dat verweerder geen aanleiding heeft behoeven te zien de conclusie uit de taalanalyse in twijfel te trekken. Verweerder mocht derhalve uitgaan van de juistheid van het rapport over de taalanalyse.

De rechtbank overweegt, met betrekking tot eisers grief dat hij niet over voldoende financiële middelen beschikt om een contra-expertise te laten uitvoeren, als volgt. Volgens vaste jurisprudentie is er geen rechtsregel die verweerder verplicht om de kosten van de contra-expertise voor zijn rekening te nemen. De eventuele onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen dient derhalve voor risico en rekening van de vreemdeling te blijven. Eisers grief kan derhalve niet slagen.

Ten aanzien van eisers grief dat hij behoort tot de 5% van de Sierra Leoneese bevolking die geen Krio spreekt, overweegt de rechtbank als volgt. Gelet op het feit dat uit voornoemd rapport over de taalanalyse is gebleken dat het Pular dat eiser spreekt niet is te herleiden tot Sierra Leone en verweerder van de juistheid daarvan mocht uitgaan, kon verweerder reeds hieruit in redelijkheid concluderen dat eiser niet afkomstig is uit Sierra Leone. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een jong persoon afkomstig uit Sierra Leone geen Krio spreekt. Uit het voornoemde ambtsbericht van 8 juli 2002 blijkt immers dat praktisch 95% van de bevolking van Sierra Leone Krio spreekt en dat slechts oudere mensen geen Krio spreken. De grief faalt derhalve.

Gelet op het vorenoverwogene is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft mogen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan de door eiser gestelde nationaliteit en evenmin aan het door hem gestelde asielrelaas.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich terecht op standpunt heeft mogen stellen dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl bij bekendheid met die gegevens eiser geen verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 zou zijn verleend. Evenmin zou de oorspronkelijke aanvraag, gezien het hiervoor overwogene, zijn toegewezen op basis van een van de andere verleningsgronden van artikel 29 van de Vw 2000.

Verweerder heeft derhalve op goede gronden geoordeeld dat de aanvraag van eiser ingevolge het bepaalde in artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, van de

Reg.nr: AWB 07/4813 ONBDN

pagina 5 van 6

Vw 2000 diende te worden afgewezen.

Hetgeen overigens is aangevoerd kan niet tot een ander oordeel leiden.

Het bestreden besluit kan dan ook, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, de rechterlijke toets doorstaan. Het beroep dient ongegrond te worden geacht.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr: AWB 07/ 4813 ONBDN

pagina 6 van 6

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. A.W. Oosterman in tegenwoordigheid van mr. S.A.J. Wenders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 10 JUL 2007

w.g. S. Wenders

w.g. A. Oosterman

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Verzonden op: 11 JUL 2007

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:81 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

VAN DIJK c.s. ADVOCATEN

Mr I.M. van Dijk
Mr C. de Blaey
Mr B.E.H. Seegers
Mr H.W.F.M. Schmitz
Mr N.T.G. Keulers
Mr J. Schepers
Advocaten & Procureurs

Mw. G.M.H. Nulens
Office manager

Hoogbrugstraat 72
Postbus 3023
6202 NA Maastricht

Telefoon : 043-3253960
Fax : 043-3250348

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
4951 B	- 7 AUG 2007
ZAAKNR.	5595
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC Den Haag

Tevens per fax 070-3651380

Inzake : / Staat
Doss.nr. : 0509613 BS/jt
Uw ref. :

Maastricht, 07 augustus 2007

Edelachtbaar College,

Namens cliënt, de heer , geboren op , van Sierra Leone nationaliteit en
thans verblijvende te aan wordt hoger beroep aange-
tekend tegen bijgevoegde uitspraak d.d. 10 juli 2007 van de rechtbank Den Haag, nevenzittings-
plaats Maastricht, hierna 'de rechtbank', met kenmerk AWB 07 / 4813 ONBTDN (prod. 1).

Ik ben door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep tegen
voormelde uitspraak, welke mij op 11 juli j.l. is toegezonden.

Bij uitspraak van 10 juli 2007 heeft de rechtbank het beroep tegen de beslissing van de 15de januari
2007 van de Staatssecretaris van Justitie, hierna 'de Staatssecretaris', ongegrond verklaard.

Appellant is het daar niet mee eens en wenst daartegen de navolgende grieven aan te voeren.

Grief I.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de door appellant overgelegde verklaring van de Sierra-
leoneese autoriteiten niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit en omstandigheid in de zin van
artikel 83 Vw, weshalve die verklaring niet bij de beoordeling van het ingediende beroepschrift
kan worden betrokken.

VAN DIJK c.s. ADVOCATEN

Toelichting.

In beroep is door appellant een verklaring overgelegd van de Sierraleonese autoriteiten waaruit blijkt dat hij uit Sierra Leone afkomstig is, echter met die verklaring houdt de rechtbank geen rekening omdat deze verklaring volgens de rechtbank -in navolging van de Staatsecretaris- eerder had kunnen en moeten worden overgelegd.

De rechtbank wijst in dit verband op het feit dat de Staatsecretaris de twijfel aan de nationaliteit en identiteit van appellant bekend heeft gemaakt in een brief van de 24ste maart 2006 aan appellant, alsmede in het voornemen van de 22ste mei 2006, verzonden op 30 mei 2006. Gelet op die data valt niet in te zien, aldus de rechtbank, dat appellant eerst eind 2006 en niet eerder contact heeft gezocht met de Sierraleone autoriteiten.

Opgemerkt wordt dat appellant uit de brief van de 24ste maart 2006 niet had kunnen afleiden dat er werd getwijfeld aan zijn nationaliteit en identiteit. In die brief wordt immers slechts in algemene bewoordingen door de Staatsecretaris aangegeven dat het beleid is om mensen uit Sierra Leone te onderwerpen aan een herkomstonderzoek en wel omdat in het verleden gebleken is dat een verblijfsvergunning asiel is verleend aan Sierraleoners, van wie nu op grond van de huidige informatie, twijfel zou kunnen ontstaan aan de gestelde herkomst.

Eerst in het voornemen van de 22ste mei 2006 wordt aangegeven dat er getwijfeld wordt aan de nationaliteit en identiteit van appellant.

Het voornemen van de 22ste mei 2006 heb ik op 20 juni 2006 met appellant besproken, waarna deze direct contact heeft gezocht met de Sierraleonese autoriteiten. Dit is door mij ook aangegeven in mijn zienswijze van de 11de juli 2006 (pagina 2, alinea 1).

Tijdens het aanvullend gehoor op de 25ste augustus 2006 heeft appellant aangegeven dat hij telefonisch contact heeft gehad met de Sierraleonese autoriteiten in Nederland, echter dat deze hem verwezen naar de Sierraleonese autoriteiten in Brussel, België. Ook geeft appellant aan dat hij op dat moment al drie maal naar de Sierraleonese ambassade in Brussel was afgereisd, echter zonder dat men hem daadwerkelijk heeft geholpen (rapport aanvullend gehoor, pagina 4, alinea 2).

Eind december 2006 en op 02 februari 2007 is appellant wederom naar de Sierraleonese ambassade in Brussel gegaan, waarna op laatstgenoemde dag de verklaring kreeg.

Anders dan de rechtbank heeft overwogen heeft appellant derhalve niet eerst eind 2006 contact gezocht met de Sierraleonese autoriteiten, maar is dat veel eerder gebeurd, namelijk vanaf het gesprek met appellant op de 20ste juni 2006.

Appellant heeft er derhalve alles aan gedaan om tijdig in het bezit te komen van de verklaring van de Sierraleonese autoriteiten, echter helaas is dat pas na het nemen van de beslissing op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd gelukt. Gelet op het voorgaande is appellant echter wel van mening dat niet gezegd kan worden dat hij de desbetref-

VAN DIJK c.s. ADVOCATEN

fende verklaring eerder had kunnen en moeten overleggen. De rechtbank had derhalve o.g.v. het bepaalde in artikel 83 Vw wel rekening moeten houden met de verklaring van de Sieraleonese autoriteiten.

Grief II.

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat de Staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een jong persoon afkomstig uit Sierra Leone geen Krio spreekt.

Toelichting.

In de beslissing van de 15de januari 2007 overweegt de Staatssecretaris dat het niet geloofwaardig is -derhalve niet dat het zeer onwaarschijnlijk is- dat een jong persoon daadwerkelijk niet in staat zou zijn in zekere mate in het Krio te kunnen communiceren.

Appellant heeft aangegeven dat hij tot de kleine minderheid behoort die het Krio niet machtig is en in dit verband gewezen op de ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarin wordt aangegeven dat weliswaar 95% van de bevolking in Sierra Leone Krio spreekt, maar 5% niet. Op een bevolking van 5,9 miljoen betekent dit derhalve dat zo'n 295.000 mensen het Krio niet machtig zijn.

Appellant heeft verder aangegeven dat hij is opgegroeid in de plaats waar enkel Fulla wonen. Ook is hij nimmer naar school geweest, terwijl in geen radio en televisie aanwezig waren. Appellant werd onderwezen door zijn vader (rapport aanvullend gehoor, pagina 3 + 4).

Gelet op het voorgaande wordt dan ook ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het zeer onwaarschijnlijk is dat een jong persoon afkomstig uit Sierra Leone geen Krio spreekt, althans dat het niet geloofwaardig is dat appellant het Krio niet machtig is. Daarvoor bieden de ambtsberichten onvoldoende basis.

Conclusie.

Gelet op het voorgaande wordt verzocht de uitspraak d.d. 10 juli 2007 van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Maastricht, te vernietigen en -opnieuw rechtdoende- het ingediende beroepschrift alsnog gegrond te verklaren.

Hoogachtend,

B.E.H. Seegers